

[Arthur Jacobsen.]

tere en socialdemokratisk leder af en regering. For det radikale venstre gælder — hvad vi mener valget pegede på — at det ikke fortsat skulle være socialdemokratiet, der ledede regeringen. Det er selvfølgelig for det radikale venstre en tilfredsstillelse, at alle pegede på hr. Hilmar Baunsgaard som leder af den nye regering, og vi byder regeringen velkommen og tilsiger den loyalt og sagligt samarbejde om løsningen af de opgaver, der foreligger.

Nu er det arbejde, det gælder; vi har regeringens programklæring som dens udspil og afventer nu de praktiske forslag. Vi er helt klar over, at det kræver en vis tid at udarbejde disse forslag, men alle er vel også klar over, at det er noget, der haster. Jeg regner med, at regeringen er indforstået hermed.

Statsministerens bemærkninger om den økonomiske sanering som en væsentlig forudsætning for et vidtgående reformarbejde er der grund til at sætte en streg under. Det er netop rigtigt, at vi ser sammenhængen imellem de økonomiske forudsætninger og et vidtgående reformarbejde. Vi kan simpelt hen ikke løse de mange vigtige opgaver inden for uddannelsen, forskningen, kulturpolitikken, den sociale sektor eller andre væsentlige områder, uden at det økonomiske grundlag er i orden.

Et af de spørgsmål, der har spillet en betydelig rolle under forhandlingerne om regeringsdannelsen, har selvsagt været udenrigs- og militærpolitikken. Jeg kan på det radikale venstres vegne udtrykke min tilfredshed med den formulering, der er anvendt i det udenrigspolitiske afsnit. Der er i dette afsnit virkelig vist nye veje og lagt frem en åbenhed over for nye initiativer, som er højst påkrævet.

Statsministerens bemærkninger om de fredsbevarende styrkers betydning og om, at regeringen vil undersøge mulighederne af her i Danmark at opbygge særlige danske FN-styrker med speciel uddannelse, har deres baggrund i det klare behov for sådanne styrker. Vi ved alle, at brændpunktet i storpolitikken er flyttet fra Europa til en anden del af verden, og vi ved, at der i de kommende år vil blive brug for, at der i FN's medlemstater er FN-styrker til rådighed. Der er noget perspektivfyldt i

denne opgave, og det er derfor mit håb, at regeringen vil fremskynde undersøgelserne på dette område.

Det samme gælder de bemærkninger, statsministeren har gjort om indsatsen for de afro-asiatiske folk. Det er væsentligt, at vi meget opmærksomt følger udviklingen for at nå frem til tilstande, der på afgørende måde sikrer disse folk den ligestilling med andre, som er et uomgængeligt tidens krav.

De europæiske sikkerhedsproblemer må tages op i en ny sammenhæng. Vort medlemskab af NATO må ses i sammenhæng med statsministerens henvisning til de gældende opsigelsesbestemmelser, hvorefter ethvert medlemsland fra 1969 er i stand til at opsige medlemskabet med 1 års varsel. Det er vigtigt, at denne bestemmelse oprettholdes.

Tysklandsproblemet har gennem årene været noget centralt i europæisk politik. Forhåbentlig vil det lykkes at nå frem til en samlet løsning af de mange spørgsmål, der indgår heri. Målet må være, at der skabes en europæisk sikkerhedsordning, der overflødiggør de to pagtssystemer: NATO og Warszawapagten.

Der er et enkelt forhold, jeg gerne vil fremdrage, og det er Oder-Neisse grænsen. Efter min opfattelse ville det være af betydning for udviklingen af et godt klima i forholdet til de østeuropæiske lande, dersom man fra Vesttysklands side foreslog en officiel anerkendelse af denne grænse, der jo må ligge fast. Jeg vil gerne i denne forbindelse spørge statsministeren, hvordan regeringen ser på dette problem, og om man er rede til at tage spørgsmålet op.

Løftet om, at regeringen på grundlag af de forskydninger i de internationale forhold, der har fundet sted siden NATO-traktatens indgåelse, vil gennemføre en samlet undersøgelse og vurdering af dansk sikkerhedspolitik under fuld hensyntagen til samtlige foreliggende forudsætninger, er særdeles værdifuldt. Der ligger heri et tilsagn om ikke alene at se på de militærpolitiske problemer, men i drøftelserne at inddrage alle de områder, der har betydning, når talen er om at skabe større sikkerhed og tryghed i en verden, der præges af konflikt og krigsfrygt.

Vor støtte til udviklingslandene må ses i denne forbindelse, selv om der naturligvis